

15m

45m

40m

30m

55m

50m

Fissura ampla, bonic!!

Reunió a muntar amb
friends i un bloc encastat

Després de xapar anar
cap a la dreta a buscar
una canal/diedre

Reunió a l'arbre

Un sol pas

Plaques molt tombades

Vertical,
Bonic!!!

IV

II

IV

IV+

IV

IV-

** R6
IV+

-R5

IV+

** R4

IV

** R3

R2

Prat

** R1

PUNTA FERRUSOLA

Barriere-Alfonso (IV+, 230m)

Oberturistes:
J. Barriere i L. Alfonso

Material:
8 cintes exprés, bagues, joc de tascons i/o
joc discret de friends (talles mitjanes).

El massís de Comalestorres, contrafort oriental del pic de Comaloformo, s'eleva des de la part occidental de l'embassament de Cavallers formant uns espadats característics,. Un d'aquest primers cimalls és la Punta Ferrusola, la més modesta de la carena, que esdevé però, una balconada de primer ordre sobre la presa de Cavallers. La *Barriere-Alfonso* ens proposa guanyar el cim d'aquesta agulla mercès a un itinerari senzill, pràcticament des-equipat i amb dues parts ben diferenciades; les primeres quatre tirades que transcorren per plaques inclinades d'escassa dificultat i poc interès, ens menen als dos darrers llargs, radicalment diferents, que guanyen verticalitat ràpidament i on l'escalada esdevé més atlètica i entretinguda.

- Via: Barriere-Alfonso
- Zona: Cavallers – Punta Ferrusola
- Dificultat: IV+ (D+)
- Dificultat obligada: IV+
- Llargària: 230 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via pràcticament des-equipada. La segona reunió la muntem en un arbre i la quarta aprofitant un bloc i friends.
- Material: 8 cintes exprés, bagues per arbres, un joc de tascons i algun friend mitjà
- Orientació: Est i nord
- Valoració: **

Aproximació:

Creuem la presa i prenem el camí que puja cap a Comalestorres. Al cap d'una estona trobarem una tartera, el camí segueix cap a la dreta, aleshores ens desviem cap a l'esquerra (fita) creuant la tartera i remuntant-la per l'altra banda. Seguim descrivint una llarga diagonal cap a l'esquerra fins arribar a la base d'una canal; flanquegem a l'esquerra fins situar-nos al peu de via, a l'esquerra d'una fissura molt ampla.

L1(IV-)

Tirada força indefinida on grimpem per unes plaques inclinades. Prenem com a referència dos pins secs a on es troba la primera reunió i evolucionem pel terreny més lògic. Pel camí ens podem anar assegurant en alguns arbres. La reunió és de dos espits, no confondre amb una altre que hi ha més a l'esquerra. 50 metres.

L2(IV+)

Superem una panxeta servint-nos d'una bona fissura i continuem per plaques tombades. A mig llarg trobarem un espit que protegeix el tram clau del llarg, un curt pas d'adherència. Superem uns ressalts i muntem la reunió en un pi. 55 metres.

L3(II)

Tirada de transició. Creuem un prat i superem un ressalt que ens deixen a la tercera reunió (dos espits). 30 metres.

L4(IV)

Sortim cap a l'esquerra i superem un curt mur amb molta presa. Seguim en tendència a l'esquerra fins atènyer un esperó que ens mena a un replà on es pot muntar la reunió en un pi. Val la pena però seguir uns metres i anar cap a la canal de la dreta on trobarem una instal·lació de ràpel i des d'on assegurarem millor al company en el següent llarg. 40 metres.

L5(IV+)

En aquest punt el caràcter de la via canvia radicalment. Anem a buscar una fissura molt evident que puja pel vessant nord de l'agulla i que amb passos atlètics ens deixa sobre una estreta vira. Flanquegem uns metres a la dreta i pugem sobre una placa inclinada on trobarem un parabolit. Seguim en tendència a la dreta per anar a buscar de nou el vessant nord i ascendim per una mena de canal/diedre que ens deixa sobre un bon replà. Muntem la reunió aprofitant un bloc encastat i els friends. 45 metres.

L6(IV+)

Ens elevem per una fissura ampla, força vertical on s'imposa l'off-widht. Trobarem un [ball nut](#) abandonat que ens servirà per assegurar-nos. De seguida però, la xemeneia s'acaba i sortim en grimpada fàcil fins al cim de l'agulla, on trobem la darrera reunió. 15 metres.

Descens:

Des-grimpem cap al nord fins al coll, on trobarem una primera instal·lació de ràpel. Fem un ràpel més i quedem a un prat. Flanquegem cap al nord fins que a l'extrem del prat (just abans d'una canal) trobem una darrera instal·lació, que ens deixa al peu de l'esmentada canal. Des d'allí anem derivant en certa intuïció cap al nord fins trobar el camí de baixada de Comalestorres.

El que més m'ha agradat:

- Dos darrers llargs "disfrutons" i amb bon ambient.
- La xemeneia de la darrera tirada, llàstima que sigui tant curta.
- Bona via per iniciar-se en l'auto-protecció.

El que no m'ha agradat tant:

- Els primers quatre llargs de la via no tenen cap interès, són una excusa per accedir a les dues darreres tirades.